

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «Ρυθμίσεις για τις εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, στη βάση της αρχής της πλήρους και σταθερής δουλειάς για όλους με δικαιώματα»

(Μονιμοποίηση των συμβασιούχων ορισμένου και αορίστου χρόνου και των συνδεδεμένων με συμβάσεις έργου που υποκρύπτουν σχέση εξαρτημένης εργασίας, καθώς και των απασχολούμενων μέσω προγραμμάτων stage στο δημόσιο τομέα-Κατάργηση των προγραμμάτων stage στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα-Ρυθμίσεις για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον ιδιωτικό τομέα-Κατάργηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα)

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α΄ Επί της αρχής

Α. Το ζήτημα των εργαζομένων ορισμένου χρόνου ή των απασχολούμενων με προγράμματα stage, όπως και το ζήτημα της συνεχώς διευρυνόμενης εφαρμογής ποικίλων μορφών ελαστικών εργασιακών σχέσεων τόσο στο Δημόσιο (στενότερο και ευρύτερο) όσο και στον ιδιωτικό τομέα, σε εθνικό επίπεδο αλλά και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και όπου αλλού κυριαρχούν οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της εφαρμογής μιας πολιτικής πλήρους ανατροπής των σταθερών εργασιακών σχέσεων και αφαίρεσης εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Η πολιτική αυτή, στα πλαίσια της Ε.Ε., εφαρμόζεται από όλες τις κυβερνήσεις των κρατών - μελών, ανεξάρτητα αν σε αυτές συμμετέχουν κόμματα συντηρητικά, σοσιαλδημοκρατικά ή και άλλα που υποστηρίζουν όμως τον «ευρωμονόδρομο». Η εφαρμογή αυτής της πολιτικής εκφράζει τις ανάγκες του εκμεταλλευτικού συστήματος και εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών μονοπωλίων για αύξηση της κερδοφορίας τους, με στρατηγικό στόχο την επικράτηση στον ανταγωνισμό με τα μονοπώλια άλλων ιμπεριαλιστικών κέντρων, όπως οι Η.Π.Α., η Ιαπωνία κ.λπ..

Ο πιο πάνω στρατηγικός στόχος ανάγλυφα αποτυπώνεται στις αποφάσεις της συνόδου Κορυφής της Λισσαβώνας του 2000 (Στρατηγική Λισσαβώνας) και όσες επακολούθησαν για την επίσπευση των μέτρων ενίσχυσης του κεφαλαίου, με στόχο να γίνει η Ε.Ε. ισχυρότερη οικονομική δύναμη από τα άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα μέχρι το 2010.

Πολύ περισσότερο, σε συνθήκες διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης, τα μονοπώλια επιχειρούν να ξεπεράσουν την κρίση μέσα από την ένταξη της εκμετάλλευσης των εργαζομένων και την περαιτέρω μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης.

Την ίδια στιγμή που τα κόμματα του κεφαλαίου, στην πατρίδα μας το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Ν.Δ., εφαρμόζουν απαρέγκλιτα την πιο πάνω πολιτική, προσπαθούν με ψεύτικα επιχειρήματα και ψευδεπίγραφους στόχους, όπως αυτών της «αξιοκρατίας», της «πάταξης του ρουσφετιού», της εξασφάλισης δήθεν δουλειάς για όλους, της εξυπηρέτησης δήθεν των αναγκών μερίδας των εργαζομένων που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στα καθήκοντα πλήρους και σταθερής εργασίας, όπως οι παντρεμένες με παιδιά γυναίκες, επιχειρούν να αμβλύνουν τις αντιδράσεις των εργαζομένων, να καθηλώσουν το εργατικό, το λαϊκό κί-

νημα, το κίνημα της νεολαίας, ώστε να περάσουν τα μέτρα που παίρνουν υπέρ του κεφαλαίου με τις λιγότερες δυνατές αντιστάσεις, να αποκρύψουν και να συσκοτίσουν τον πραγματικό χαρακτήρα των μέτρων και την πιο πάνω βασική τους στόχευση.

Αξιοποιούν γι' αυτό τη συμφωνία, την ανοχή ή ακόμα και την επί μέρους διαχειριστικού χαρακτήρα κριτική και των άλλων κομμάτων του «ευρωμονόδρομου», καθώς επίσης και τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα (ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ κ.λπ.) και τον λεγόμενο «κοινωνικό διάλογο», που από κοινού με αυτές προωθούν στις πλάτες των εργαζομένων.

Αντιπροσωπευτικό παράδειγμα της πιο πάνω εκτίμησης είναι το ζήτημα της, προωθούμενης από τη νεοεκλεγείσα κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κατάργησης των προγραμμάτων stage στο Δημόσιο και της διατήρησής τους στον ιδιωτικό τομέα, όλα αυτά δε στο όνομα της αξιοκρατίας, της πάταξης της ρουσφετολογίας, της υπεράσπισης της αξιοπρέπειας των εργαζομένων.

Στην πραγματικότητα καταπατά το δικαίωμα στην πλήρη – σταθερή εργασία και οδηγεί (καταδικάζει) στην ανεργία χιλιάδες γυναίκες, νέους και νέες, στο όνομα του περιορισμού των κρατικών δαπανών και των ελλειμμάτων για τα οποία ουδεμία ευθύνη φέρουν οι εργαζόμενοι. Ενώ ταυτόχρονα εξυπηρετεί και τα συμφέροντα των επιχειρηματιών, που τους επιτρέπει να χρησιμοποιούν ανασφάλιστο και με εξευτελιστικές αμοιβές εργατούπαλληλικό προσωπικό.

Η πρακτική αυτή κινείται στα πλαίσια των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων της Ε.Ε., συνδέεται και με την εκμετάλλευση της μαθητείας, που χρησιμοποιείται και θα χρησιμοποιηθεί ακόμα περισσότερο για τη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης και το χτύπημα εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, διαστρεβλώνοντας την πραγματική ουσία της μαθητείας, όταν και όπου αυτή είναι αναγκαία.

Δηλωτική του υπονομευτικού επί της ουσίας χαρακτήρα των παρεμβάσεων της Ν.Δ. και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σχετικά με τα δικαιώματα ειδικότερα των εργαζομένων ορισμένου χρόνου, ειδικότερα στο δημόσιο τομέα, είναι και η ρύθμιση του αρ. 103 παρ. 8 Σ που προωθήθηκε από κοινού από τα δύο πιο πάνω κόμματα, με την ανοχή του ΣΥΝ κατά τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001, σύμφωνα με την οποία απαγορεύεται η από το νόμο μονιμοποίηση των συμβασιούχων ή η μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου.

Β. Το Κ.Κ.Ε. παλεύει σταθερά και αταλάντευτα για την εξασφάλιση πλήρους και σταθερής εργασίας με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα και αντιτάσσεται σε οποιαδήποτε επιχείρηση ελαστικοποίησης των σχέσεων εργασίας και γενικότερα αφαίρεσης των κατακτήσεων των εργαζομένων.

Η δουλειά είναι δικαίωμα, υπέρτερο δικαίωμα, πάγια και διαρκής ανάγκη που δεν μπορεί κανείς να την αντιμετωπίσει ως ευκαιρία και ως αντικείμενο διαγωνισμών.

Το Κ.Κ.Ε. αντιτάσσεται και θα αντιταχθεί σε κάθε προσπάθεια συκοφάντησης και ενοχοποίησης του δικαιώματος στην πλήρη-σταθερή εργασία με δικαιώματα, σε όλους του τομείς της οικονομίας.

Στα πλαίσια αυτής της γενικότερης πολιτικής του, το ΚΚΕ προτείνει μια σειρά από μέτρα, τα οποία κινούνται στις πιο κάτω κατευθύνσεις:

α) Για τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα.

- Ενιαία σχέση εργασίας, αυτή της σχέσης δημοσίου δικαίου.

- Μονιμοποίηση, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, όλων των εργαζομένων που στην πράξη παρέχουν εξαρτημένη εργασία, με τη μετατροπή όλων των συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας (συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αορίστου χρόνου, συμβάσεις έργου, κ.λπ.), σε συμβάσεις εργασίας δημοσίου δικαίου.

- Επαναδιορισμός, με σύμβαση εργασίας πλέον δημοσίου δικαίου, υπό ορισμένες εύλογες προϋποθέσεις, εκείνων των εργαζομένων που στην πράξη παρείχαν εξαρτημένη εργασία και των οποίων η σχέση εργασίας έληξε.

- Κατάργηση των προγραμμάτων stage και μονιμοποίηση, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, του προσωπικού που παρέχει ή παρείχε τις υπηρεσίες του μέσα από τα καταργούμενα προγράμματα.

- Αναγνώριση ως προϋπηρεσίας για όλες τις συνέπειες, εργασιακές, ασφαλιστικές, συνταξιοδοτικές, όλου του χρονικού διαστήματος που το πιο πάνω προσωπικό προσέφερε τις υπηρεσίες του και ταυτόχρονη απαγόρευση χειροτέρευσης της θέσης του.

- Κάλυψη των κενών αλλά και των νέων θέσεων που απαιτούνται για την ικανοποίηση των αναγκών με το απαιτούμενο προσωπικό με σχέση δημοσίου δικαίου.

- Περιορισμός στο ελάχιστο, σε καθορισμένες περιπτώσεις, υπό αυστηρές προϋποθέσεις, και μόνο κατ' εξαίρεση της σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου.

- Επέκταση της μονιμοποίησης και του επαναδιορισμού και στο προσωπικό των ΔΕΚΟ και άλλων επιχειρήσεων ελεγχόμενων αμέσως ή εμμέσως από το Δημόσιο, ανεξάρτητα εάν είναι εισηγμένες ή όχι στο Χρηματιστήριο, καθώς και στις επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α..

- Κατάργηση της μερικής απασχόλησης και μετατροπή της σχέσης των μερικώς απασχολούμενων σε σχέση δημοσίου δικαίου πλήρους απασχόλησης.

β) Για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα:

- Μετατροπή όλων των υφιστάμενων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου, με προοπτική την πλήρη και ουσιαστική κατοχύρωση της σχέσης εργασίας αορίστου χρόνου.

- Κατάργηση των προγραμμάτων stage και εξασφάλιση της δουλειάς των απασχολούμενων με τα καταργούμενα προγράμματα στους ίδιους εργοδότες, με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου.

- Κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών εργασίας στον ιδιωτικό τομέα (ειδικές μορφές απασχόλησης, όπως συμφωνίες αμοιβής με το κομμάτι (φασόν), μερική απασχόληση, εκ περιτροπής απασχόληση, τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, διευθέτηση του χρόνου εργασίας, ενοικίαση εργαζομένων). Εξασφάλιση της εργασίας των εργαζομένων με τις καταργούμενες ελαστικές σχέσεις στους ίδιους εργοδότες, με σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου.

- Κατάργηση των Ιδιωτικών Γραφείων Συμβούλων Εργασίας και των Εταιριών Προσωρινής Απασχόλησης, δηλαδή όλων των δουλεμπορικών γραφείων που εκμεταλλεύονται την αγωνία χιλιάδων, νέων κυρίως, ανθρώπων για δουλειά.

Η νομοθετική παρέμβαση του Κ.Κ.Ε. στοχεύει στην άρση της φαλκίδευσης των εργασιακών και κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων που παρατηρείται στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Στα πλαίσια αυτά προτείνει και την κατάργηση του αρ.

103 παρ.8 του Συντάγματος, που αναφέρεται στην απαγόρευση μονιμοποίησης ή της μετατροπής των συμβάσεων των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στο Δημόσιο σε αορίστου χρόνου.

Παράλληλα, παλεύει για τη διεύρυνση των εργασιακών και κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Το σύνθημα, που πρέπει να αποτελέσει στόχο πάλης του εργατικού, του λαϊκού κινήματος γενικότερα, «πλήρης - μόνιμη δουλειά για όλους με δικαιώματα», είναι πιο επίκαιρο από ποτέ.

Το Κ.Κ.Ε., εκτιμά περαιτέρω ότι για την ουσιαστική επίλυση των προβλημάτων που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις του συνόλου των εργαζομένων, στη βάση της ικανοποίησης, μέσω της εργασίας τους, των σύγχρονων αναγκών τους, απαιτείται η οργανωμένη πάλη τους, με περιεχόμενο την αντίσταση στις αντεργατικές πολιτικές, αλλά και την κατοχύρωση και περαιτέρω διεύρυνση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων τους, κάτι που σχετίζεται με την αλλαγή των συσχετισμών σε συνδικαλιστικό, αλλά και γενικότερα σε πολιτικό επίπεδο, σε επίπεδο εξουσίας.

Β' Επί των άρθρων

Με το άρθρο 1 και ειδικότερα με την παράγραφο 1 προτείνεται η μονιμοποίηση του προσωπικού που κατά τη δημοσίευση του νόμου υπηρετεί στο δημόσιο τομέα με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, ορισμένου ή αορίστου χρόνου. Επιδιώκεται επίσης η μονιμοποίηση όχι μόνο εκείνου του προσωπικού που συνδέεται με το δημόσιο τομέα με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αορίστου χρόνου, αλλά περαιτέρω και εκείνων των εργαζομένων που στην πραγματικότητα παρέχουν εξαρτημένη εργασία στο δημόσιο τομέα, ανεξάρτητα από το εάν αυτή φέρει τυπικά χαρακτηρισμό ως σύμβαση έργου.

Επιδιώκεται ακόμα η μονιμοποίηση όλων των απασχολούμενων στο δημόσιο τομέα μέσα από τα προγράμματα stage.

Με την παράγραφο 2 προτείνεται η δυνατότητα διορισμού ως μόνιμου με σύμβαση εργασίας δημοσίου δικαίου, εκείνου του προσωπικού που εργαζόταν στο δημόσιο τομέα και η σχέση εργασίας του ήταν εξαρτημένη εργασία ορισμένου ή αορίστου χρόνου, αλλά περαιτέρω και εκείνων των εργαζομένων που στην πραγματικότητα παρείχαν εξαρτημένη εργασία στο δημόσιο τομέα, ανεξάρτητα από το τυπικό χαρακτηρισμό της ως συμβάσεις έργου, όπως και των απασχολούμενων μέσα από τα προγράμματα stage, με κάποιες προϋποθέσεις. Ειδικότερα, απαιτείται η εργασία του πιο πάνω προσωπικού να έληξε μέσα στην τελευταία πενταετία και κατά το χρόνο λήξης της να είχε συμπληρωθεί συνολικό χρονικό διάστημα εργασίας 12 μηνών.

Με την παράγραφο 3 καθορίζεται ο τρόπος κατάταξης του πιο πάνω προσωπικού, ενώ με την παράγραφο 4 προβλέπεται ότι η μονιμοποίηση ή ο επαναδιορισμός στο δημόσιο τομέα θα γίνεται κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων, η οποία υποβάλλεται στον οικείο φορέα εντός προθεσμίας τριών μηνών.

Με την παράγραφο 5 ορίζεται ο χρόνος στον οποίο ανατρέχει η μονιμοποίηση ή αντίστοιχα ο επαναδιορισμός και επικλέον, αναγνωρίζεται ως προϋπηρεσία όλο το χρονικό διάστημα πραγματικής εργασίας στο δημόσιο τομέα, με ρητή αναφορά στην απαγόρευση χειροτέρευσης

σης της θέσης των εργαζομένων.

Τέλος, με την παράγραφο 6 δίνεται με σαφήνεια ο ορισμός του δημόσιου τομέα για τις ανάγκες εφαρμογής της πρότασης νόμου, στον οποίο συμπεριλαμβάνονται ρητά, μεταξύ άλλων, και οι ΔΕΚΟ, άλλες επιχειρήσεις εμμέσως ή αμέσως ελεγχόμενες από το Δημόσιο ανεξάρτητα εάν έχουν μετοχοποιηθεί και είναι εισηγμένες ή όχι σε κάποια χρηματιστηριακή αγορά, καθώς και οι επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α..

Με το άρθρο 2 περιορίζεται στο ελάχιστο, υπό αυστηρές προϋποθέσεις και μόνο κατ' εξαίρεση και με την προϋπόθεση της σύμφωνης γνώμης της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης, η σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα.

Ειδικότερα, ορίζεται ότι η σύναψη συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου επιτρέπεται μόνο για την κάλυψη πρόσκαιρων και επειγουσών αναγκών, όπως χαρακτηριστικά θεομηνιών, σεισμών, φυσικών καταστροφών ή άλλων εξαιρετικά έκτακτων γεγονότων και περαιτέρω, μόνο κατά την περίπτωση εκείνη που οι ανωτέρω εξαιρετικές καταστάσεις δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν από το υφιστάμενο λοιπό προσωπικό.

Τέλος, απαγορεύεται ρητά η καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων, μέσω της πρόσληψης προσωπικού με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου για περίοδο δοκιμασίας.

Με το άρθρο 3, καταργούνται τα προγράμματα stage στο δημόσιο τομέα.

Επίσης καταργείται η μερική απασχόληση στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. και τα Ν.Π.Δ.Δ. και τις επιχειρήσεις που αμέσως ή εμμέσως ελέγχονται από το Δημόσιο. Λαμβάνεται μέριμνα ώστε οι μερικώς απασχολούμενοι με σχέση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, να μονιμοποιηθούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του πιο πάνω άρθρου 1 της παρούσας πρότασης νόμου.

Ακόμα, καταργείται η δυνατότητα των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης να συνάπτουν με τον ΟΑΕΔ ή θυγατρικές εταιρίες αυτού συμβάσεις, για τη διάθεση για ορισμένο χρόνο, μέχρι 18 μήνες, ατόμων από τα προγράμματα (κατάρτισης ή απόκτησης εργασιακής εμπειρίας) ανέργων του ΟΑΕΔ, για τη διεκπεραίωση εργασιών χορήγησης ασφαλιστικών παροχών. Προσωπικό που ήδη απασχολείται με βάση τις καταργούμενες διατάξεις στους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, μονιμοποιείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 της παρούσας πρότασης νόμου.

Με το άρθρο 4, σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, προβλέπεται η μετατροπή όλων των υφιστάμενων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου. Επιπλέον, επιδιώκεται η πλήρης και ουσιαστική κατοχύρωση της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου.

Με το άρθρο 5 καταργούνται τα προγράμματα stage και στον ιδιωτικό τομέα και κατοχυρώνεται η εργασία, με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, των εργαζομένων που παρείχαν τις υπηρεσίες τους σε εργοδότες, μέσω των καταργούμενων προγραμμάτων stage. Επίσης, καταργούνται οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις στον ιδιωτικό τομέα, καθώς επίσης και τα Ιδιωτικά Γραφεία Συμβούλων Εργασίας και οι Εταιρίες Προσωρινής Απασχόλησης. Ειδικότερα:

Με την παράγραφο 1 καταργούνται τα προγράμματα

stage και στον ιδιωτικό τομέα και κατοχυρώνεται η εργασία των απασχολούμενων σε εργοδότες, μέσω των καταργούμενων προγραμμάτων.

Με την παράγραφο 2 καταργούνται οι ειδικές μορφές απασχόλησης του άρθρου 1 του ν. 2639/1998 (όπως συμφωνίες αμοιβής με το κομμάτι, τηλεργασίας, κατ' οίκον απασχόλησης), οι οποίες είναι καλυμμένες σχέσεις εξαρτημένης εργασίας, που όμως επιτρέπουν στους εργοδότες να φαλκιδεύουν τα εργασιακά (μισθό, ωράριο, αποζημίωση σε περίπτωση απόλυσης κ.λπ.) και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων. Όλες οι πιο πάνω συμφωνίες, μετατρέπονται αυτοδίκαια σε συμβάσεις αορίστου χρόνου.

Με την παράγραφο 3 καταργούνται οι διατάξεις που προβλέπουν τη μερική απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα. Οι υφιστάμενες συμβάσεις μερικής απασχόλησης μετατρέπονται σε συμβάσεις αορίστου χρόνου πλήρους απασχόλησης.

Με την παράγραφο 4 καταργούνται οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 2639/1998, που επέτρεψαν την εκ περιτροπής απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα. Πρόκειται για διατάξεις που επέτρεψαν στους εργοδότες να καταστρατηγήσουν, με νόμιμο τρόπο, συλλογικές συμβάσεις εργασίας και εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων (ύψος μισθών, ωράρια εργασίας κ.λπ.).

Με την παράγραφο 5 καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 2639/1998, οι οποίες καθιέρωσαν τα περίφημα Τοπικά Σύμφωνα Απασχόλησης. Μέσα από αυτά, με τη σύμπραξη και των οργάνων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των συμβιβασμένων συνδικαλιστικών ηγεσιών, καταστρατηγήθηκαν και καταστρατηγούνται οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας και βασικά εργασιακά δικαιώματα. Οι απασχολούμενοι με βάση τα καταργούμενα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, αν μεν εργάζονται σε φορείς του Δημοσίου ή των Ο.Τ.Α. μονιμοποιούνται, αν δε εργάζονται σε ιδιώτες εργοδότες κατοχυρώνονται τα εργασιακά τους δικαιώματα, σύμφωνα με τις συλλογικές κλαδικές συμβάσεις και την εργατική νομοθεσία, με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Με την παράγραφο 6 καταργούνται οι διατάξεις που αναφέρονται στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Με τη λεγόμενη διευθέτηση, καταστρατηγούνται κυρίως το δικαίωμα των εργαζομένων για σταθερή εργασία με συγκεκριμένο ωράριο, όπως και το δικαίωμα της επιπλέον αμοιβής για υπερωριακή απασχόληση.

Με την παράγραφο 7 καταργούνται οι διατάξεις που επιτρέπουν τη λειτουργία των Ιδιωτικών Γραφείων Συμβούλων Εργασίας.

Με την παράγραφο 8 καταργούνται οι διατάξεις που επιτρέπουν τη λειτουργία των Εταιριών Προσωρινής Απασχόλησης και την «ενοικίαση» των εργαζομένων. Κατοχυρώνεται η εργασιακή σχέση των εργαζομένων αυτών, οι οποίοι εξακολουθούν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους στους λεγόμενους έμμεσους εργοδότες, οι οποίοι πλέον θεωρούνται οι εργοδότες τους και μάλιστα με σχέση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Στο άρθρο 6 διευκρινίζεται ότι δεν θίγονται από την παρούσα πρόταση νόμου και εξακολουθούν να ισχύουν, τυχόν ευνοϊκότερες για τους εργαζόμενους διατάξεις που περιέχονται σε νόμο, κανονιστική πράξη της διοίκησης, συλλογική σύμβαση εργασίας ή διαιτητική απόφαση.

Τέλος, στο άρθρο 7 καθορίζεται η έναρξη ισχύος της παρούσας πρότασης νόμου.

Αθήνα, 19 Νοεμβρίου 2009

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Αλεξάνδρα Παπαρήγα
Ιωάννης Γκιόκας
Ιωάννης Ζιώγας
Κώστας Καζάκος
Σοφία Καλαντίδου
Λιάνα Κανέλλη
Νικόλαος Καραθανασόπουλος
Διαμάντω Μανωλάκου
Γεώργιος Μαρίνος
Γεώργιος Μαυρίκος
Νικόλαος Μωραΐτης
Απόστολος Νάνος
Βέρα Νικολαΐδου
Νικόλαος Παπακωνσταντίνου
Αθανάσιος Παφίλης
Ιωάννης Πρωτούλης
Σταύρος Σκοπελίτης
Αντώνιος Σκυλλάκος
Άγγελος Τζέκης
Σπυρίδων Χαλβατζής
Χαράλαμπος Χαραλάμπους

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Ρυθμίσεις για τις εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, στη βάση της αρχής της πλήρους και σταθερής δουλειάς για όλους με δικαιώματα.

(Μονιμοποίηση των συμβασιούχων ορισμένου και αορίστου χρόνου και των συνδεδεμένων με συμβάσεις έργου που υποκρύπτουν σχέση εξαρτημένης εργασίας, καθώς και των απασχολούμενων μέσω προγραμμάτων stage στο δημόσιο τομέα - Κατάργηση των προγραμμάτων stage στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα - Ρυθμίσεις για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον ιδιωτικό τομέα - Κατάργηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα)

Άρθρο 1

Ρυθμίσεις για τους εργαζόμενους με συμβάσεις ορισμένου και αορίστου χρόνου, με συμβάσεις έργου που υποκρύπτουν εξαρτημένη εργασία και τους παρέχοντες υπηρεσία μέσω προγραμμάτων stage, στο δημόσιο τομέα

1. Προσωπικό που κατά τη δημοσίευση του παρόντος υπηρετεί στο δημόσιο τομέα, με σύμβαση ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αορίστου χρόνου, καθώς και προσωπικό που στην πράξη παρέχει εξαρτημένη εργασία, ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού που φέρει η σχέση εργασίας του, όπως ενδεικτικά σύμβαση έργου, μονιμοποιείται, κατατάσσόμενο σε οργανικές θέσεις, μετατρεπομένης της σύμβασης εργασίας του σε δημοσίου δικαίου.

Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται και για το προσωπικό που παρέχει τις υπηρεσίες του στο δημόσιο τομέα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 του ν. 2639/1998

(προγράμματα stage) ή άλλων τυχόν διατάξεων ή πράξεων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του πιο πάνω άρθρου του ν. 2639/1998.

2. Προσωπικό που υπηρετούσε στο δημόσιο τομέα με σύμβαση ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αορίστου χρόνου, καθώς και προσωπικό που στην πράξη παρείχε εξαρτημένη εργασία, ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού που έφερε η σχέση εργασίας του, όπως ενδεικτικά σύμβαση έργου, έχει τη δυνατότητα διορισμού, με την κατάταξή του σε οργανικές θέσεις, με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου.

Προϋπόθεση για τον πιο πάνω διορισμό είναι η λήξη της εργασιακής σχέσης του πιο πάνω προσωπικού να έγινε μέσα στην τελευταία πενταετία πριν από τη δημοσίευση του παρόντος, εφόσον κατά το χρόνο λήξης της είχε συμπληρωθεί συνολικός χρόνος εργασίας δώδεκα (12) μηνών, ανεξαρτήτως διακοπών ή ανανεώσεων.

Τα δύο προηγούμενα εδάφια εφαρμόζονται και για το προσωπικό που παρείχε τις υπηρεσίες του στο δημόσιο τομέα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 του ν. 2639/1998 (προγράμματα stage) ή άλλων τυχόν διατάξεων ή πράξεων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του πιο πάνω άρθρου του ν. 2639/1998.

3. Η κατάταξη του προσωπικού των προηγούμενων παραγράφων 1 και 2 γίνεται σε υφιστάμενες κενές οργανικές θέσεις, ίδιας ή παρεμφερούς ειδικότητας, του φορέα στον οποίο το πιο πάνω προσωπικό προσφέρει ή προσέφερε τις υπηρεσίες του. Σε περίπτωση δε που δεν υφίστανται τέτοιες, συνιστώνται νέες με την πράξη κατάταξης.

Ειδικότερα, για το προσωπικό της παραγράφου 2, σε περίπτωση απασχόλησής του σε περισσότερους από έναν φορείς, η κατάταξη γίνεται στο φορέα στον οποίο προσέφερε τις υπηρεσίες του την τελευταία φορά.

4. Για την υπαγωγή στις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, το ενδιαφερόμενο προσωπικό οφείλει να υποβάλει, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, αίτηση στο φορέα που προσφέρει ή αντίστοιχα προσέφερε τις υπηρεσίες του. Στο σημείο αυτό έχει εφαρμογή το τελευταίο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου.

5. Η μετατροπή της σχέσης εργασίας του προσωπικού της παραγράφου 1 και ο διορισμός του προσωπικού της παραγράφου 2 γίνεται με την πράξη κατάταξης και ανατρέχει αναδρομικά στο χρόνο υποβολής της αίτησης που προβλέπεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.

Στο πιο πάνω προσωπικό αναγνωρίζεται ως προϋπηρεσία για όλες τις συνέπειες το σύνολο του χρονικού διαστήματος που υπηρέτησε στο δημόσιο τομέα.

Απαγορεύεται η χειροτέρευση της θέσης του πιο πάνω προσωπικού σε σχέση με τη θέση που κατείχε πριν από τη μονιμοποίηση ή τον επαναδιορισμό του.

6. Ως «δημόσιος τομέας» εννοείται: α) Κάθε είδους δημόσιες υπηρεσίες που υπάγονται στο νομικό πρόσωπο του Δημοσίου και εκπροσωπούνται από αυτό, β) τα κάθε είδους Ν.Π.Δ.Δ., γ) τα κρατικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, δ) οι δημόσιες επιχειρήσεις ή επιχειρήσεις των οποίων μέρος ή το σύνολο της διοίκησης ορίζει άμεσα ή έμμεσα το Δημόσιο με διοικητική πράξη ως μέτοχος ή άλλως ελέγχει άμεσα ή έμμεσα το Δημόσιο, ανεξάρτητα εάν είναι ή όχι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών Α.Ε. ή σε οποιαδήποτε άλλη χρηματιστηριακή αγορά της χώρας ή του εξωτερικού, ε) οι θυγατρικές εταιρείες των νομικών προσώπων που αναφέρονται στις περιπτώσεις β', γ' και δ' και στ) οι Ο.Τ.Α. και οι επιχειρήσεις τους.

Άρθρο 2

Επιτρεπόμενη σύναψη συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα

1. Σύναψη συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα επιτρέπεται αποκλειστικά και μόνο για την κάλυψη πρόσκαιρων ή επειγουσών αναγκών (θεομηνίες, σεισμοί, γενικότερα φυσικές καταστροφές) και μόνο κατ' εξαίρεση, όταν δηλαδή οι παραπάνω ανάγκες δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν με το υφιστάμενο λοιπό προσωπικό και με την προϋπόθεση της σύμφωνης γνώμης της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης.

2. Οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου πρέπει να καταρτίζονται εγγράφως. Στο σχετικό έγγραφο πρέπει να αναφέρονται με ειδική και εμπειριστωμένη αιτιολογία οι λόγοι που στη συγκεκριμένη περίπτωση καθιστούν αναγκαία τη σύναψη σύμβασης ή σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου.

3. Η σύναψη σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου με σκοπό τη δοκιμασία του εργαζομένου απαγορεύεται.

Άρθρο 3

Κατάργηση όλων των προγραμμάτων κατάρτισης και απόκτησης εργασιακής εμπειρίας ανέργων (προγράμματα stage) και της μερικής απασχόλησης στο δημόσιο Τομέα

1. Καταργείται το άρθρο 20 του ν. 2639/1998 στο δημόσιο τομέα. Για την εφαρμογή του παρόντος, ως δημόσιος τομέας εννοείται αυτός, όπως καθορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 6 του παρόντος νόμου.

2. Καταργείται η παράγραφος 12 του άρθρου 32 του ν. 3232/2004, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 13 του ν. 3302/2004 και από το άρθρο 8 παρ. 1 του ν. 3552/2007.

Το προσωπικό που κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος παρέχει τις υπηρεσίες του στους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης δυνάμει των καταργούμενων διατάξεων μονιμοποιείται, κατατασσόμενο σε οργανικές θέσεις, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου.

3. Καταργούνται τα άρθρα 1-8 του ν. 3250/2004. Το προσωπικό που κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος απασχολείται στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α., τα Ν.Π.Δ.Δ. και επιχειρήσεις άμεσα ή έμμεσα ελεγχόμενες από το Δημόσιο, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου μερικής απασχόλησης μονιμοποιείται, κατατασσόμενο σε οργανικές θέσεις, μετατρεπομένης της σύμβασης εργασίας του σε πλήρους απασχόλησης δημοσίου δικαίου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος.

Άρθρο 4

Ρυθμίσεις για τους εργαζόμενους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον ιδιωτικό τομέα

1. Οι υφιστάμενες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου συμβάσεις ή σχέσεις εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, όπως και αν χαρακτηρίζονται, μετατρέπονται σε συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

2. Οι από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και εφεξής συμβάσεις ή σχέσεις εξαρτημένης εργασίας, όπως και αν χαρακτηρίζονται, θεωρούνται ως συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου.

3. Και στον ιδιωτικό τομέα τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 5

Κατάργηση όλων των προγραμμάτων κατάρτισης και απόκτησης εργασιακής εμπειρίας (προγράμματα stage), καθώς επίσης και των ελαστικών εργασιακών σχέσεων στον ιδιωτικό τομέα

1. Καταργείται το άρθρο 20 του ν. 2639/1998 στον ιδιωτικό τομέα. Οι κατά την έναρξη του παρόντος παρέχοντες εργασία σε εργοδότη, σε εφαρμογή των πιο πάνω καταργούμενων προγραμμάτων stage, εξακολουθούν να εργάζονται στον ίδιο εργοδότη, με σύμβαση εργασίας η οποία αυτοδικαίως καθορίζεται ως σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, εφαρμοζομένων γι' αυτήν όλες οι σχετικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

2. Καταργούνται οι ειδικές μορφές απασχόλησης του άρθρου 1 του ν. 2639/1998, όπως ισχύει. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι υφιστάμενες βάσει των πιο πάνω καταργούμενων διατάξεων σχετικές συμφωνίες μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων, μετατρέπονται αυτοδίκαια σε συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, εφαρμοζομένων γι' αυτές όλων των σχετικών διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας.

3. Καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 38,39 του ν. 1892/1990, όπως τροποποιήθηκαν ή συμπληρώθηκαν από το άρθρο 2 του ν. 2639/1998 και το άρθρο 7 του ν. 2874/2000, όπως και κάθε άλλη διάταξη που προβλέπει την καθιέρωση της μερικής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι υφιστάμενες σχέσεις εργασίας μερικής απασχόλησης μετατρέπονται αυτοδικαίως σε συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου πλήρους απασχόλησης, εφαρμοζομένων γι' αυτές όλων των σχετικών διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας.

4. Καταργείται η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν. 2639/1998, όπως ισχύει, καθώς και κάθε άλλη διάταξη που θεσμοθετεί την εκ περιτροπής απασχόληση.

5. Καταργείται το άρθρο 4 του ν. 2639/1998, όπως ισχύει, καθώς επίσης και κάθε άλλη διάταξη που θεσμοθετεί τα Τοπικά Σύμφωνα Απασχόλησης. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος οι εργαζόμενοι που τυχόν παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε φορείς του ιδιωτικού τομέα με συμφωνίες βάσει των πιο πάνω καταργούμενων διατάξεων, εξακολουθούν να εργάζονται στους ίδιους φορείς, μετατρεπομένης αυτοδίκαια της σχέσης εργασίας τους σε συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, εφαρμοζομένων όλων των σχετικών διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας. Αν οι φορείς στους οποίους παρέχουν τις υπηρεσίες τους οι εργαζόμενοι με συμφωνίες βάσει των πιο πάνω καταργούμενων διατάξεων ανήκουν στο Δημόσιο τομέα ή στην τοπική αυτοδιοίκηση, οι εργαζόμενοι εξακολουθούν να εργάζονται στους ίδιους φορείς και μονιμοποιούνται, εφαρμοζομένης, για την εργασιακή σχέση των εργαζομένων αυτών, της διάταξης του άρθρου 1 παράγραφος 1 του παρόντος.

6. Καταργείται το άρθρο 41 του ν. 1892/1990, όπως αυτό τροποποιήθηκε ή συμπληρώθηκε από το άρθρο 3 του ν. 2639/1998 και το άρθρο 5 του ν. 2874/2000, καθώς και κάθε άλλη διάταξη που αναφέρεται στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

7. Καταργείται το άρθρο 5 του ν. 2639/1998, όπως τρο-

ποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από το άρθρο 12 του ν. 2874/2000, το άρθρο 5 του ν. 3144/2002 και το άρθρο 3 του ν. 3227/2004, καθώς επίσης και κάθε άλλη διάταξη που αναφέρεται στα Ιδιωτικά Γραφεία Συμβούλων Εργασίας.

8. Καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 20-26 του ν. 2956/2001, όπως έχουν τροποποιηθεί και συμπληρωθεί από το άρθρο 5 του ν. 3227/2004, καθώς επίσης και κάθε άλλη διάταξη που αναφέρεται στις Εταιρίες Προσωρινής Απασχόλησης (ενοικίασης εργαζομένων). Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι εργαζόμενοι των πιο πάνω Εταιριών που απασχολούνται σε άλλους (έμμεσους) εργοδότες, θεωρείται αυτοδικαίως ότι συνδέονται με σχέση εργασίας με τους έμμεσους αυτούς εργοδότες και μάλιστα με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, στις οποίες εφαρμόζονται όλες οι σχετικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

Άρθρο 6

Διατήρηση ευνοϊκότερων για τους εργαζομένους διατάξεων

Κάθε διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης της διοίκησης αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται, με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων για τους εργαζομένους διατάξεων που περιέχονται σε νόμο, κανονιστική πράξη της διοίκησης, συλλογική σύμβαση εργασίας ή διαιτητική απόφαση, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 7

Χρόνος έναρξης ισχύος

Η ισχύος του παρόντος νόμου, εάν δεν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 19 Νοεμβρίου 2009

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Αλεξάνδρα Παπαρήγα
Ιωάννης Γκιόκας
Ιωάννης Ζιώγας
Κώστας Καζάκος
Σοφία Καλαντίδου
Λιάνα Κανέλλη
Νικόλαος Καραθανασόπουλος
Διαμάντω Μανωλάκου
Γεώργιος Μαρίνος
Γεώργιος Μαυρίκος
Νικόλαος Μωραΐτης
Απόστολος Νάνος
Βέρα Νικολαΐδου
Νικόλαος Παπακωνσταντίνου
Αθανάσιος Παφίλης
Ιωάννης Πρωτούλης
Σταύρος Σκοπελίτης
Αντώνιος Σκυλλάκος
Άγγελος Τζέκης
Σπυρίδων Χαλβατζής
Χαράλαμπος Χαραλάμπους